

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216200187
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3216200187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36062235, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému: M. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 4.183,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 26. októbra 2016, č. k. 5C/23/2016-116, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. a súvisiaci výrok III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie uložil žalovanému vo výroku I. zaplatiť žalobcovi 4.183,42 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% ročne zo sumy 4.183,42 od 12.02.2016 do zaplatenia, to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol. Vo výroku III. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku konštatoval skutkové zistenia, v zmysle ktorých rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/69/2012-545 zo dňa 18.09.2012 bol žalovaný ako obžalovaný uznaný vinným, že 1) v presne nezistenom čase dňa 12.03.2012 do 14.30 hod. dňa 19.03.2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke W. C. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom, 2) dňa 19.03.2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou Okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s W. C. a po tom, ako do osobného motorového vozidla zn. A. XXX ev. č.: A nastúpila W. C., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia ev. č.: N čiernej farby, čím tam sediacej S. N. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a G. A. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590,- eur. Týmto konaním žalovaný v bode 1) hrozbou násillia iného nútil aby niečo konal, opomenul, trpel a čin spáchal na chránenej osobne - blízkej osobe, v bode 2) inému úmyselne ublížil na zdraví, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal v bode 1) zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, v bode 2) prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného

zákona, s prihladením na § 38 ods. 7 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov. Na odvolanie žalovaného proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 23To/120/2012-632 zo dňa 13.11.2012 rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/69/2012-545 zo dňa 18.09.2012 zrušil v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že uznal žalovaného ako obžalovaného vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pretože v presne nezistenom čase dňa 12.03.2012 do 14.30 hod. dňa 19.03.2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke W. C. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom, pričom dňa 19.03.2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s W. C. a po tom, ako do osobného motorového vozidla zn. A. XXX ev. č.: PD XXX EE nastúpila W. C., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia ev. č.: BN XXX BJ čiernej farby, čím tam sediacej S. N. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a G. A. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590,- eur. Týmto konaním žalovaný hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul, trpel a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a inému úmyselne ublížil na zdraví, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, za čo bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2Nt/6/2013-97 zo dňa 04.11.2013, právoplatným dňa 20.02.2014, bol návrh žalovaného na povolenie obnovy trestného konania zamietnutý. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Tdo 54/2014 zo dňa 25.09.2014, právoplatným dňa 25.09.2014, bolo dovolanie žalovaného voči uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne odmietnuté. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3Nt/41/2014-92 zo dňa 19.08.2015, právoplatným dňa 12.10.2015, bol ďalší návrh žalovaného na povolenie obnovy trestného konania 2T/69/2012 zamietnutý. Odborným vyjadrením - znaleckým úkonom č. 128/2015 spoločnosti forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., znaleckej organizácie v odbore Zdravníctvo a farmácia, bolo stanovené bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia S. N. v súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou na hodnotu 325 bodov. Z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia S. N. a nákladov na ohodnotenie uvedeného sťaženia znaleckou organizáciou vyplatila KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group na základe poverenia žalobcu poistné plnenie v sume 4 183,42 eur, ktoré jej dňa 07.10.2015 žalobca uhradil. Žalovaný bol dňa 19.03.2012 držiteľom motorového vozidla Škoda Octavia EČ: BN-XXXBJ a nemal k nemu uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žaloba s prílohami boli žalovanému doručené dňa 10.02.2016.

3. Uplatnený nárok žalobcu posudzovať podľa príslušných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení v znení v rozhodnom čase (19.03.2012 - deň vzniku dopravnej nehody), ako nárok kancelárie proti žalovanému, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (§ 420 Občianskeho zákonníka).

4. V otázke posudzovania zodpovednosti žalovaného za vznik škody, ktorú poškodenej uhradil žalobca, vychádzal z ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého bol viazaný rozsudkom o spáchaní trestného činu žalovaným.

5. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania rozhodol podľa ustanovení § 563, § 517 Občianskeho zákonníka. Sadzbu úrokov z omeškania určil podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

6. Považoval za irelevantnú a zjavne nedôvodnú argumentáciu žalovaného ohľadne jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú v súvislosti s ublížením na zdraví S. N. pri dopravnej nehode, rovnako za také považoval aj všetky dôkazné návrhy žalovaného. Okresný súd bol viazaný pokiaľ ide o vinu žalovaného trestným rozsudkom, z úmyselného ublíženia na zdraví spôsobeného S. N.. Je tak bezpredmetné polemizovať o vine žalovaného a jeho zodpovednosti za škodu na zdraví S.

N.. Táto je daná a vyplýva z trestného rozsudku a nič na tom by nezmenili ani žalovaným navrhnuté dôkazy, ako sú výsluchy svedkov S. N. a G. A. a ani vypočutie nahrávky z iného konania, na ktorej je zachytená výpoveď S. N.. Súd preto tieto a ani žiadne iné dôkazy nevykonal, pretože by to bolo neúčelné, nehospodárne a nech by obsah výpovedí alebo nahrávky bol akýkoľvek, nemohol by takýto dôkaz zmeniť právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní, ktorým je súd viazaný. Okrem toho žalovaný nemôže oddeliť svoju zodpovednosť za dopravnú nehodu a za ublíženie na zdraví. Tvrdenia žalovaného, že poškodenie zdravia S. N. nastalo v priamej príčinnej súvislosti s nefunkčným bezpečnostným pásom, sú absurdné. Bez ohľadu na to, či pás bol alebo nebol funkčný, k žiadnemu poškodeniu zdravia S. N. by nedošlo, ak by žalovaný úmyselne nenarazil do vozidla, v ktorom sedela. Jednoznačne žalovaný zodpovedá za škodu na zdraví žalovanej a s tým súvisiace náklady. Keďže tieto škody hradil žalobca, pretože žalovaný si nesplnil zákonnú povinnosť a nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie k vozidlu, v súvislosti s ktorého prevádzkou škoda vznikla, je žalovaný povinný zaplatiť všetko to, čo za neho žalobca plnil. Výška škody bola preukázaná bodovým ohodnotením znaleckej organizácie a vyúčtovaním tohto úkonu, ako aj dokladmi o úhrade žalovanej sumy žalobcom. Toto konanie je civilným sporom, v ktorom žalobca určuje, koho bude žalovať a čoho sa bude domáhať. Žalovaný sporom nedisponuje a nemôže navrhnovať, aby súd zaviazal na plnenie žalobcovi inú osobu a už vôbec nie, aby súd v civilnom konaní uznal inú osobu vinnou z trestného činu. Tieto požiadavky žalovaného boli absurdné. Vo svojom záverečnom návrhu sa žalovaný bránil aj tým, že v čase vzniku dopravnej nehody mal uzatvorené PZP s poisťovňou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Na preukázanie tohto tvrdenia žalovaný nenavrhol a nepredložil žiaden dôkaz. Naopak, predložené dôkazy svedčia o tom, že nemal k vozidlu uzatvorené PZP, a to ani s označenou poisťovňou, keď poisťovne vrátane označenej poisťovne sa vyjadrili, že k vozidlu nebolo v rozhodnom čase uzatvorené PZP. Z uvedených dôvodov súd žalobe v časti istiny úplne a v časti príslušenstva čiastočne vyhovel.

7. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na ich náhradu v plnej výške vzhľadom na nepatrný neúspech žalobcu v konaní.

8. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal včas odvolanie. Z obsahu jeho odvolania je evidentné, že navrhuje rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu proti nemu zamietnuť.

9. Považuje celé pojednávanie za „trápne divadlo, ktoré opäť viedlo k nezákonnému rozhodnutiu v neprospech jeho osoby“. Predložil dôkaz o tom, že nie je zodpovedný za ublíženie na zdraví, ktoré vzniklo dopravnou nehodou, za ktorú je zodpovedný. Svoje tvrdenie opiera o výpoveď samotnej poškodenej S. N., ktorá dňa 19.08.2016 v obnove konania sp. zn. 3NT/41/2014 uviedla, že v čase dopravnej nehody bol bezpečnostný pás, ktorým bola pripútaná, nefunkčný, že jej to uviedli v servise. Podľa jeho názoru, táto skutočnosť ho zbavuje trestnej zodpovednosti za ublíženie na zdraví a zodpovednosť vzniká majiteľke G. A., ktorá je zodpovedná za technický stav vozidla. Uvedená skutočnosť bola známa aj okresnému súdu a dokazovala jeho nevinu, napriek tomu „sudca postupoval nezákonne, čím došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces“.

10. Žalobca v písomnom stanovisku k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

11. Žalovaný sa počas priebehu celého konania odvoláva na skutočnosť, že v čase dopravnej nehody, ktorou bola spôsobená ujma na zdraví a zároveň spôsobená škoda, bola zapríčinená poškodeným bezpečnostným pásom. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný sa dopustil dopravnej nehody tým, že do zaparkovaného motorového vozidla úmyselne vrazil. V motorovom vozidle sa v čase nehody nachádzala bývalá manželka žalovaného. Z uvedeného je nepochybné, že sa jednalo o úmyselné konanie a vina žalovaného bola dokázaná aj rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/120/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2012. Technický stav bezpečnostného pásu nemá žiadny relevantný vplyv na dané konanie, nakoľko vina žalovaného bola jednoznačne preukázaná a motorové vozidlo, ktorého je žalovaný držiteľ nemalo platné povinné zmluvné poistenie.

12. Počas doterajšieho konania žalovaný neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by bol spochybnený nárok žalobcu. Žalovaný sa odvoláva na skutočnosti, ktoré nemajú vplyv na žalobcov nárok. Miera zodpovednosti za spôsobenú škodu nie je v príčinnej súvislosti s poškodeným bezpečnostným pásom.

13. Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolanie žalovaného prejednal bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, pretože to nebolo potrebné (§ 385 ods. 1 CSP).

14. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že rozsudok okresného súdu z hľadiska obsahu a formy zodpovedá kritériám v ust. § 220 CSP, preto podľa § 387 ods. 2 CSP sa krajský súd identifikuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach naň poukazuje. Súčasne považuje za potrebné k odvolacím námietkam žalovaného uviesť nasledovné:

15. Z obsahu odvolacích dôvodov žalovaného možno usudzovať, že uplatnil odvolacie dôvody, ktoré možno subsumovať pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t. j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia v prospech subjektu, ktorý dôkaz navrhuje.

17. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, ktorou skutkové zistenia subsumuje pod právnu normu a judikuje práva a povinnosti strán sporu. Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v omyle súdu pri aplikácii právnej normy, keď na skutkový stav aplikuje nesprávny právny predpis. Bude to tiež vtedy, keď na skutkový stav síce aplikuje správnu právnu normu, túto však nesprávne interpretuje. Nesprávnym právnym posúdením je aj aplikácia právnej normy pri absencii relevantných skutkových zistení.

18. Žalovaný v odvolaní vytyka okresnému súdu, že nevykonal ním navrhovaný dôkaz - výsluch svedkyne S. N. (poškodenej), ktorá v konaní o obnove konania sp. zn. 3NT/41/2014 sama uviedla, že v servise konštatovali nefunkčnosť bezpečnostného pásu, ktorým bola pripútaná. Vykonanie tohto dôkazu je podľa názoru žalovaného spôsobilé na priaznivejšie rozhodnutie v jeho prospech a má preukázať, že nie je zodpovedný za vznik škody na zdraví poškodenej, ale k tomu došlo nefunkčnosťou bezpečnostného pásu, za čo je zodpovedná majiteľka vozidla - G. A..

19. Okresný súd sa s touto obranou žalovaného a ním navrhovaným dôkazom vypořiadal správne.

20. Vyhodnotenie potencionalnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu.

21. V prejednávanej veci okresný súd správne postupoval, keď vykonanie dôkazu, ktorý navrhol žalovaný (výsluch svedkyne N.), zamietol. Išlo o dôkaz, ktorý v prejednávanej veci nebol spôsobilý priviesť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu.

22. Okresný súd pri posudzovaní zodpovednosti žalovaného za vznik škody na zdraví poškodenej S. N. vychádzal zo záverov trestného stíhania žalovaného, že tento je o. i. vinný z prečinu ublíženia na zdraví S. N. podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

23. V zmysle ustanovenia § 193 CSP totiž platí, že súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Z výroku o vine je potrebné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a.

24. Ak žalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví S. N., ktorej nároky na náhradu škody uspokojil žalobca, potom žalobcovi patrí proti žalovanému nárok na regres v zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

25. Okresný súd v prejednávanej veci správne aplikoval a interpretoval na úplne zistený skutkový stav právnu úpravu v ustanovení § 420 ods. 1 a § 24 ods. 2 a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a správne sú jeho právne závery, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi regres, teda to, čo uhradil poškodenej S. N. z garančného fondu.

26. S poukazom na vyššie uvedené, žalovaný neuplatnil v prejednávanej veci spôsobilé odvolacie dôvody, preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

27. Pre úplnosť považuje krajský súd uviesť na argumentáciu žalovaného k otázke bezpečnostných pásov, ktoré neboli funkčné v poškodenom aute, v ktorom bola zranená S. N..

28. Z popisu skutkových okolností, za ktorých došlo k zraneniu S. N., je totiž zrejmé, že motorové vozidlo ešte stálo, nebolo v premávke, keď doňho žalovaný úmyselne narazil svojim osobným motorovým vozidlom. Za týchto okolností je potom irelevantné, či bezpečnostné pásy boli funkčné, pretože ich použitie vyžaduje zákon až za jazdy vozidla.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešný žalobca má nárok na náhradu trov v celom rozsahu. O výške náhrady rozhodne okresný súd (§ 262 ods. 2 CSP).

Tento rozsudok prijal Krajský súd v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).